

Hakim Bey

– Mehmet Avcı · 29 Haziran 2018

Hakim bey

-Çokçadır beynimin sakini değilim
Araya derin uçurumlar gireli-

Kanayan her yara adedince
Sağaldım, sıkıldım
Kendime en büyük eziyet yine ben kaldım.
Yanıldım, yangındım
İçimin derin uçurumlarında.
Ellerim kaydı kaburgalarımından
Kalbime tutunamadım.
Sığamadım
Soluk boruma
Kendime koca bir hiç kaldım

Saçlarıma oturan karakiş
Sakalımda ak pak acılar
Nicedir üşüyor ellerim
Bıyıklarımında nikotin sarısı
Ben geçiyorum yalnızlığın içinden
Bütün kavgaların sebebi,
küsünüklüklerin mimarı
Her ayrılığın azmettiricisiyim.
ellerim günahkar
vebali boynumda tüm aşkların
Bundan iki yakam gelmiyor bir araya

Benim hakim bey her ayrılığa sebep
Kır kalemi kes cezamı
Demir parmaklık ardında her gece
müebbet bir yalnızlık düşün payıma.
Pembeye çalıyor tüm gün doğumları
Güneş ilk beni selamlıyor her sabah
Solgun çiçekler benim eserim

Boynu bükük çocukların ben çaldım şekerini
Tüm aşkların ben biçtim ederini...

Gitmeliyim
Anadolu'da bir dağ köyüne
Solumalıyım tezek kokan bir bacanın isini
Susturmalıyım iç sesimin sesini
Geceler haram
Heceler harem olmalı her dem
Ölüme selam verip susmalıyım madem
Ağzımda çocukluk küfürlerim
İçimde gençlik heyecanım
Geçmeliyim ölü bir aşğın düşünden...